

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 192.

Anden Samling.

66de Møde.

Onsdagen den 22de Januar.

(Fortsat).

M. P. Bruun (fortsat): Jeg skal dernæst tillade mig at bemærke med Hensyn til de Endringsforslag, der ere stillede til § 7 under Nr. 1 og 2 af Udvalgets Majoritet og Minoritet, at jeg paa ingen Maade vil kunne tiltræde disse Forslag. Det forekommer mig, at den Erfaring, vi have haft ved den provisoriske Lov om Ophævelsen af Consumtionen i Købstæderne, maatte lære os at optage en Bestemmelse som den, der findes i Lovforslaget, men som Endringsforslaget gaaer ud paa at udelukke. Det forekommer mig, at det kan ske uden Uretfærdighed eller Ubillighed, da de Vedkommende jo et Aar isorvøien vilde være bekendte med Bestemmelsen. De vilde kunne vide det et Aar forud, de vilde, naar Tiden kommer, kunne tage deres Forholdsregler. En væsentlig Grund for mig er tillige den, som ogsaa den høitagtede fungerende Finantsminister har bemærket, at det vil være vanskeligt, ja næsten umuligt for Toldopsynet den 31te Marts at kunne bestride Alt, hvad der da skal udføres. Det vil ogsaa for mig være meget uhyggeligt den 31te Marts 1852 at see alle Københavns Transportmidler satte i Requisition for at bringe consumtionspligtige Varer ud, at see en stor Deel af Københavns Befolkning i Bevægelse for at have en ubetydelig Consumtionsgodtgørelse. Jeg fra mit Standpunkt har fundet, at en stor Deel af den Brug, der i Købstæderne blev gjort af den provisoriske Lov, var en Misbrug. Jeg kan vel forstaae, at der kunne være forskellige Meninger derom; men, om det end ikke er en Misbrug, er det dog ialtfald en Brug, der har ført til ikke ubetydeligt Tab for Finantserne, og jeg troer altsaa,

at vi, efterat have seet det, maae have al Grund til ikke at indrømme noget Lignende for København, navnlig naar Københavns Befolkning et Aar isorvøien kan forberede sig, og naar man tager Hensyn til, at de enkelte Varer, som vilde blive fortærede efter den 1ste April, med Paalæg af Consumtion, ikke have mere at betyde, end naar man lod Consumtion bestaae en 14 Dage eller 3 Uger længere for København, hvilket, dersom det havde været bragt paa Bane i Forbindelse med den øvrige Lov, neppes vilde have mødt synderlig Modstand. Jeg maa endnu tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, dersom et af de Forslag, der ere stillede af Majoriteten og Minoriteten, antages, da er Hensigten med vore Forslag aldeles tabt; thi da har Loven allerede undergaaet en Forandring, og der er altsaa da ingen Grund for os til videre at holde paa dem. Jeg bemærker dette, navnlig fordi jeg, efter den ærede Viceformands Øtringer, og navnlig da han i Udvalgets Betænkning har erklæret principaliter at vilde være for Lovforslagets Vedtagelse usorandret, som det kom fra Folkethinget, maa antage, at han ikke vil være utilbøielig til at understøtte vort Forslag, og at han altsaa, ligesom de, der maatte have den samme Mening, alene af denne Grund maatte stemme mod Majoritetens og Minoritetens Forslag til § 7, selv om de ellers maatte billige et af dem.

Ordf. Da den nærværende Paragraph sidste Gang var under Forhandling her, var jeg fraværende og saaledes forhindret fra at gjøre en Bemærkning, som ikke er fremsat af noget andet af Thingets Medlemmer. Den ærede Finantsminister har forelagt Thinget en Oversigt over det Beløb, hvortil Consumtionsgodtgørelsen er opløbet i Tidrummet fra 1ste September til 6te October forrige Aar sam-